

Na regen komt zonneschijn...op onze derde dag in Ierland een hele mooie dag. Echter wel met matige vorst in de nacht! Dus het extreme weer is nog steeds niet over. Op het eerste bedrijf van Peter Ging liepen de koeien dus op een wit gekleurd veld.

Normaal zou hij de koeien wel binnenhouden totdat de vorst eraf was, maar voor ons had hij ze toch alvast buiten gedaan. Voor we het bedrijf verlieten, was de vorst gelukkig al wel van het gras. Het bedrijf ligt wat meer in de richting van Dublin, het is daar

wat kouder met minder invloed van de zee. De bedrijfssystemen in deze regio zijn wat minder extreem op lage kosten gefocust. Voor ons was het als afsluiting ook de bedoeling een bedrijf te treffen met een wat hogere productie. Dan is de vertaling en vergelijking naar de NL situatie misschien wat beter te maken. De koeien op dit bedrijf produceerden vorig jaar ruim 9.000 kg melk per koe. Het was grote melktypische Holstein koeien. De filosofie van de veehouder was duidelijk anders dan tot nu toe. Met een beperkte huiskavel toch meer melk te produceren is ook in Ierland mogelijk met een hogere melkproductie per koe. Niet helemaal duidelijk is of dat nu echt bijdraagt aan een hogere arbeidsopbrengst. De kosten liggen duidelijk wat hoger met gemiddeld 1500 kg krachtvoer. Deze melkveehouder had een jaarrond afkalfpatroon. Voor de winterperiode (nov, dec, jan en feb) had hij een speciaal 'wintermelkcontract'. In die periode mag hij melk blijven leveren die ongeveer 10 ct per liter extra oplevert. Of dat echt rendabel is in het Ierse systeem werd door de onderzoekers niet bevestigd.

Zeker interessant is hoe deze melkveehouder toch ook probeert vers gras te benutten gecombineerd met een hogere productie. Daarvoor is het volgens

hem essentieel dat je de kalveren, de pinken al vroeg en lang leert weiden. Daarnaast werden ook zijn koeien van het voorjaar zoveel mogelijk geweid. Tot half april wel beperkt en met een hoog bijvoedingniveau, maar daarna ook volledig 24 uur per dag weidegang. Anders dan anderen voerde deze melkveehouder dan in de zomer wel meer kg krachtvoer. Volgens hem levert dat duidelijk minder verdringing op van ruwvoer en blijven de koeien 'graag' om gras te vreten. Ruwvoer bijvoeren in de zomer periode deed hij niet, omdat dan de vers grasopname te sterk terugliep. Hij schaarde ook de koeien in bij ca 1200 – 1300 kg ds, net als op de andere bedrijven. Echter liet het gras wat minder kort afgrazen. Hij accepteerde dus bij de melkkoeien een wat langere stoppel. Om goed te blijven weiden moet de stoppel wel echt worden ingekort tot 3,5 cm gaf hij aan. Dat deed hij door te 'toppen' (bloten), maar meestal werd het jongvee met droge koeien nageweid! Ook hier de koeien liefst iedere dag een nieuw perceel. Dus zeer regelmatig vers gras, een ritme waaraan de boer en de koe gewend raken. Hier werd ons 'leerpunt' ook bevestigd: de koeien kunnen goed getraind worden, als de boer ook maar consequent werkt.

Na dit laatste bedrijf maakten we de busrit naar Dublin. Onderweg bespraken we nog even goed onze ervaringen en toepassingen thuis. Een intensieve, maar leerzame reis. Voor de intensieve beweidings vaak een bevestiging van hun strategie in Nederland. Er is veel mogelijk met benutten van vers weidegras als je dat zelf ook wilt. Een aantal boeren heeft aangegeven deze zomer aan de slag te willen in een netwerk of studiegroep. Agrifirm en Melkvee Academie brengen de belangstellenden van alle drie de reizen bij elkaar om hier een studiegroep of netwerk voor komende zomer van te maken.

Na een stevige warme maaltijd is het toch echt tijd voor wat meer ontspanning. We maken een rondrit door Dublin. Een stad met een rijke historie, of het nu gaat om het Guinness bier of de Whisky, de mooie gebouwen of de vernieuwde haven. Erg indrukwekkend was het stadpark met daarin een heel groot kruis wat gebouwd is tijdens het bezoek van de (reis)paus eind jaren 70.

Nog wat kadootjes kopen voor thuis en dan gaan we weer naar het vliegveld. Rond 20.00 uur staan we weer veilig op schilhol.

Een leerzame reis zit erop naar een land met extremen. Zeker ook deze winter met veel kou, en dus met weinig goed gras. Dat bracht één van de deelnemers op de uitspraak: "Wij hebben het eigenlijk ontzettend goed, en we zijn gelukkig met ons bedrijf. En het gras... ach, het lijkt altijd groener bij een ander, maar dat is dus niet zo."